

بابای سیمون و سویک داستان کوتاه

گ. دو موپسان

انتخاب و ترجمه:
فیروزه دیلمقانی

انتشارات نیلوفر

سرشناسه	موپسان، گئی دو، ۱۸۵۰ - ۱۸۹۳ م. Maupassant, Guy de
عنوان و نام پدیدآور	بابای سیمون و ۳۱ داستان کوتاه / گئی دو موپسان؛ انتخاب و ترجمه فیروزه دیلمقانی.
مشخصات نشر	تهران: نیلوفر، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری	۳۴۲ ص؛ ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س.م.
شابک	978-964-448-704-0
وضعیت فهرست‌نویسی: فیا	
یادداشت	کتاب حاضر گردآوری و ترجمه از منابع مختلف است.
موضوع	داستان‌های کوتاه فرانسه - قرن ۱۹ م.
موضوع	Short stories, French - 19th century
شناسه افزوده	دیلمقانی، فیروزه، ۱۳۲۲ - مترجم
رده‌بندی دیوپی	۸۴۳/۸
رده‌بندی دنگره	PQ ۲۴۶۵ / آ ۲ ۱۳۹۶
شماره کتاب‌سی ملی	۴۶۰۲۶۹۵

انتشارات بهان‌بوک خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، تلفن: ۶۶۴۶۱۱۱۷

گئی دو موپسان

بابای سیمون و سی و یک داستان کوتاه

انتخاب و ترجمه فیروزه دیلمقانی

حروفچینی: شبستری

چاپ دیبا

چاپ اول: زمستان ۱۳۹۶

شمارگان: ۷۷۰ نسخه

همه حقوق محفوظ است.

فروش اینترنتی: www.behanbook.ir

فهرست مطالب

۷	مقدمه، مترجم
۱۱	در محفل خانگی
۴۵	بابای سیمون
۵۷	گردشی در خارج از شهر (بک نیک)
۷۳	یک روز بهاری
۸۱	زن پل
۱۰۵	افکار عمومی
۱۱۳	در یک شب بهاری
۱۲۱	داستان یک سگ
۱۲۳	ماجرای کُرس
۱۲۵	ته مانده‌ها
۱۲۷	مادماوژل فی‌فی
۱۶۱	خانم باتیست
۱۶۹	زنگ زده
۱۷۹	هیزم
۱۸۷	تبرک
۱۹۵	تخت‌خواب

- دیوانه؟ ۲۰۱
- بیداری ۲۰۷
- نیرنگ ۲۱۵
- اسب سواری ۲۲۳
- شام شب سال تولد مسیح ۲۳۳
- نامه‌های عاشقانه ۲۴۱
- ماجرای جویی پاریسی ۲۴۷
- دو دوست ۲۵۷
- شام شب عید ۲۶۷
- جایگزین ۲۷۳
- مرض ۲۷۹
- کیک ۲۸۵
- نایینا ۲۹۱
- مانیتیزم ۲۹۷
- سفر ۳۰۵
- هورلا ۳۱۱

مقدمه مترجم

گی ده موبیل^۱ نویسنده فرانسوی در سال ۱۸۵۰ در قصر میرومنیل^۲ متولد شد و در سال ۱۹۳۰ در پاریس از دنیا رفت. پس از طی دوران کودکی آزاد و شاد در نرماندی، در پاریس به عنوان کارمند دولت مشغول به کار شد. به موازات آن به ورزش قایقرانی که بسیار به آن علاقه‌مند بود می‌پرداخت و نیز در همان زمان زندگی ادبی‌اش را زیر نظر پرستار فلور^۳ که از دوستان نزدیک خانواده‌اش بود، آغاز کرد. فلور او را مصرحه متوجه بزم‌های زیبایی‌شناسی واقع‌گرایانه می‌کرد و همو بود که نویسندگانی چون هویسمنس^۴، آلفونس دوده^۵، و امیل زولا^۶ را با او آشنا کرد.

در سال ۱۸۸۰، انتشار داستان کوتاه تیلی، به صورت نقطه عطف و تعیین‌کننده حیات داستان‌نویسی او درآمد. پس از آن دیگر از برکت داستان‌نویسی زندگی‌اش را گذران می‌کرد و طی ده سال حدود سیصد داستان کوتاه منتشر کرد. در این داستان‌های کوتاه (نوول) خاطرات نرماندی، خاطرات جنگ، و ادامه‌ازل فی‌فی، (۱۸۸۲) ابتذال و فساد محفل‌های پاریسی (خواهران روندولی ۱۸۸۴) را روایت می‌کند.

1. Guy de Maupassant

2. Le château de Miromesnil Tourville-sur-Arques

3. Gustave Flaubert

4. Huysmans

5. Alphonse Daudet

6. Emile Zola

در دوران خدمت در دستگاه دولتی، با طنزی گزنده همکاران اداری و دیوانسالاری‌های مربوط به اداره را به نقد می‌کشد. همچنین فساد اخلاقی و بی‌عفتی حاکم بر محافل پارسی و متداول در شهرستان‌ها را با استادی تمام به تصویر می‌آورد.

در طول زندگی کوتاهش از انگلستان و ایتالیا و آفریقای شمالی دیدن می‌کند (زیر آفتاب، ۱۸۸۴؛ روی آب، ۱۸۸۸).

کم‌کم اختلافات عصبی به سراغش می‌آید و وسوسه مرگ راحش نمی‌گذارد و سیر تحول این احساس در شش رمان او نمایان است (یک زندگی ۱۸۸۳، محکم مثل مرگ ۱۸۸۴). به تدریج توهم جای خود را به هذیان می‌دهد^۱ و پس از هیجده ماه اقامت در تیمارستان، از دنیا می‌رود.

مویسان استاد بی‌نون و چرای داستان‌های کوتاه است که در مکتب فلورین جست‌وجوی «حقیقت ناب و بیانگر و گویا» را می‌آموزد.

وی، به تدریج از زیباشناسی طبیعت‌گرایانه فاصله می‌گیرد و هدفش این است که از زندگی «بینشی»^۲ کنش‌تر و قاطع‌تر از خود واقعیت^۳ به دست بدهد. از همین رو، با سبکی ساد، اما بسیار متبحرانه و فاضلانه و همراه با نمادهای کوتاه و تند و حاد، زمینه پرسرناژهای داستان‌های خود را می‌سازد (توصیف روستایی زیرک و منقلب به دهنر ساده بورژوازی ابله، محرومان و تهیدستان که با احساسی فروتنانه از آنها یاد می‌کنند).

اگرچه موضوع داستان‌ها غالباً معمولی و پیش‌پاافتاده، حال یک سناریوست (مویسان یکی از نویسندگانی است که آثارش با اکران بسیار هم‌روانی دارد)، در واقع مثل خود زندگی است.

اشتهار و غنای آثار مویسان نیازی به اثبات ندارد. تنوع زمینه‌های الهامی، تناوب لحن روایت که غالباً در آنها طنز بر دیگر مایه‌ها برتری دارد، انطباق سطوح مختلف اثر، ظرافت و دقت نظر در توصیف‌های اجتماعی، طبیعی،

ریزه کاری‌ها، شفافیت، مهارت و درستی و سندیت و اصالت توصیف‌ها، با تأکید بر احساس‌ها و تأثرهای درونی، فرایند روز به روز زندگی روانی و عقده‌های پریپیچ و خم روح، و بسیاری نکات ارزنده دیگر که خارج از حوصله این مقدمه است، قلم مویسان را به اعجاب و معجزه نزدیک می‌کند.

بخش‌های مربوط به ترس، دلواپسی، تشویش از تنهایی، بیش از هر نویسنده دیگری مدرنیسم آثارش را به نمایش می‌گذارد. روانشناسی و تفکر اصالت وجود: شاه بیت استعداد این نویسنده آغشته به طنز تلخ و پوچ‌انگاری است.

که بخواهیم تنها به نشانه‌های غالب تکیه کنیم، مسلماً می‌توانیم بگوییم که آثار مویسان بسیار راه با طنز، گاهی بی‌رحمانه، با نثری شاخص و همواره بسیار عمیق موشافانه است.

در ترجمه سید درویش علاوه بر امانت‌داری، همه توصیف‌ها و شرح‌ها و ریزه کاری‌های سبک نویسنده را نیز منتقل کنم.

ف.د